

התחדי

בשטח אחד לפחות לא סבל המאזן המסחרי של ישראל מגרעון: בתחום העירום הקולנועי הייצוא הישראלי בשטח זה, בדמותו של כוכבית קולנוע כמו דליה לביא, חיה הררית ויוחה רוזן, שהתפשטו בסרטים בכל רחבי העולם, האפילו בשנים האחרונות לגמרי על היבוא העירוני. חומת מכס, בצורת מס פרי הצנזורה, דאגה גם שסעיף זה במאזן לא יגלה גרעון.

בזמן הקרוב, כך מסתבר, עומד לחול שינוי קריצוני. הייבוא לא רק יתאזן עם הייצוא, אלא שיש חשימה של יופר לגמרי. מה שגרם לכך אינו דווקא הסכם בשטח זה עם השוק האירופי המשותף, אלא זרם תעשייתי חדש, שנכנס בזמן האחרון ל"מלוא הייצור: תעשיית העירום הקולנועית הסקאנד דינאבית.

האמת היא שהסקאנדינאבים הם בעלי הפאטנט המקורי של עסק זה. עוד לפני שמדינות בעלות תעשיות סרטים מפותחות גילו את הטכסיס של משכת קהל לאולמות הקולנוע בעזרת מערומים, כבר הסתובבו שתקניות ערומות לאורכם ולרוחבם של סרטים סקאנדינאביים, אלא שאז היו לכך תירוצים אמנותיים: "זה חלק אורגאני מן העלילה! זה שייך לאחירה האותנטית!"

זה לא ארך זמן רב כדי שסוחריו הקולנועיים בארצות אחרות יגלו את סוד הייצור. הצרפתים וה"פאנים, הגרמנים והאנגלים החלו משתמשים בתחילת מסחרית זו. הדברים הגיעו לידי כך שאפילו האמריקאים החלו לייצר גירסות עירום מיוחדות של סרטים רגילים, עבור השוק האירופי.

כדי להחזיר לעצמם את הפאטנט המקורי, שוב

ליאנה קארינה, מתעללת חברתו של מאהב זקן. זוהי אחת הסצינות האופייניות לסרטים

זינגר ובן-סירה ב"רק בלירה" למכור ולהסתלק

מסרתו. צחוק קולני מהדהד באולם במשך כל זמן ההקרנה. כמה מהקטעים כשלעצמם עשויים אפילו במידה בלתי מבוססת של כישרון וטעם. אלא כשכל זה נגמר, יוצא הצופה בהרגשה שהוא מרומה. סחטו ממנו צחוק ללא סיבה שיוכל להבינה.

הסכנה הצהובה

55 יום בפקינג (צפון, תל-אביב; ארץ צות-הברית) הוא סרט ענקים שבא לקבוע, כי האבדות החוקיות של רעיון הברית-האט-לנטית שיכת למי שהיה שגריר בריטניה בפקינג בשנת 1900. בזמן זה נערכה ה"פתיחה התגיגית של המאה גדושה-המלח" מות, במלחמה מקומית עלובה בפקינג. כי אלה תושבי המושבה הדיפלומטית במקום, נתיני 11 מעצמות, נאלצו, במשך 55 ימי קיץ לוהטים, להחזיק מעמד נגד כל המיליונים של האומה הסינית, במה שהונצח ב"היסטוריה כמרד-הבוקסרים.

הבוקסרים לא היו אלא חברי אגודת סתרים סינית, שכיתנה את עצמה בשם "אגרופי-הצדק" ושנקמה במיסיונרים, על קריעת שטחים מאדמתה של סין על-ידי המעצמות. כאשר הקיסרית הסינית טצ'היסי הודיעה בגלוי עם פעולות המחתרת הלאומי ניה, היתה זו מעין הכרזת מלחמה גלויה נגד מעצמות המערב. אלה הנחיתו את כורחותיהם בחופי סין, אולם עד שהגיעו לפקינג נאלץ הסגל הדיפלומטי במקום להחזיק מעמד בכוחות עצמם, שכללו כמה מאות רובים מיושנים, תותח גרוטאה, וכפי שנגלה הסרט, גם ברונת רוסיה יפה ונוי אפת.

המעצמות מקימות רעש. החיכת היסטוריה זו שימשה ליורשו של סטיל בי. דהמיל, היהודי האמריקאי סמואל ברונסטון, רקע ל"סטר-ראחה ענקי בביומו של ניקולאס (אל סיד) ריי. מצידו הראוותני יש בסרט כל מה שמסוגל להשביע גם עין רעבה ב"יורט: פקינג עתיקה משוחזרת בדיוקנות, קרבות עקובי-דם וזרועי-גחיות, תלבשות פאר אותנטיות ופרצופים סיניים אכזריים. גם האוזן אינה יוצאת מקופחת. מוסיקה סטריאופונית רעשנית אינה מניחה לצופה להשתעמם, אפילו בקטעי הרוגע המשוחזר רים, שבין קטעי המתח של הסרט.

אפילו הצד האידיאלוגי אינו מיונה. מן הרגע הראשון ברור מוסר ההשכל: אוי ל"עילם אם יתעוררו הסינים. וכדי שהסינים יוכלו להמשיך לישון, צריכות כל שאר ה"מעצמות לעשות רעש ביחד. אשר לאיכות האמנותית, היא בדיוק זו שניתן לצפות מסרט ראחה מסוג זה. צירלסון הסטון, כמפקד המארינס האמריקאים בפקינג, מתנהג כמו קאובוי בין אינדיאנים. אחה גארדנר כברונת הרוסית השוברת את ליבותיהם של הלבנים והצהוריים גם יחד, עושה את המקסימום כדי שי לא יראו כמה הזקנה. רוברט הלפמן ב"תפקיד הנסיד טואן, ש"רחחן הסיני האכזרי, מייצג את הסינים בדיוק כמו שכרוש ציוב היה רוצה שיראו אותם, ורק דויד ניבן המקסים, בתפקיד השגריר הבריטי, מצליח לשכנע כי כל המלחמה העולמית הזעירה הזו לא היתה אלא משחק פרטי שלו.

בין שאר הפיצויים שיצטרך המערב ל"שלם לסינים, בבוא היום, יהיה לחלום עבור סרט זה מקום של כבוד.

קולנוע סרטים שוק של בדיחות

רק בלירה (חג, תל-אביב; ארמו, ח"י פה; ישראל) הוא סיסמתם של רוכלים ב"רחובות ערי ישראל, המיכרים מכל הבא ליד - מגרביים ועד לאבקות-ניקוי פלאיות. מטרתם היא פשוטה: לעשות יותר כסף, כמה שיותר מהר, ולהסתלק, לפני שהקרנים יחזרו עם תלונות.

וזהו גם סיסמתם של יצרני סרט זה, שאינם פנים חדשות בשדה ההתחתיים של הקולנוע הישראלי. יורם ואלונה גרוס מוכיחים לאו דווקא כרוכלים בשטח זה. הם עשו לפחות חצי תריסר סרטונים אמנותיים, ש"יזכו אותם בהרבה כבוד, אך במעט מאוד כסף. הם יצרו גם סרט אחד באורך מלא - סרט הבובות בעל החלומות. שזכה ל"ייצג את ישראל בפסטיבאל הסרטים בקאן. כשחזר יורם גרוס מהפסטיבאל, היה מיואש לגררי ממחירה הירוד של האמנות בשוק. הוא החליט ליצור סרט שיעשה כסף, לפי שיטת "רק בלירה". יתכן, וקרוב לחדא, שסרטו זה יעשה כסף. ההבדל בינו לבין הרוכלים הוא רק בזה, שיוורם גרוס לא יסתלק. הוא ימשיך לייצר סרטים. ומי שינחה פעם אצל רוכל, מעדוף פעם שניה לקנות בחנות.

מינימום של סיכון. אין דבר יותר בטוח לעשיית כסף בקולנוע מאשר לעשות קומדיה. ככל שהיא מצחיקה יותר - הצלחתה מובטחת. הבעיה היא רק איך עושים קומדיה. "אף פעם לא למדנו לעשות קומדיה" התחזה יורם, יליד פולין, שהוא עצמו בעל חיש-הומור נדיב, "בעצם גם לא למדנו איך לעשות סרטים עצובים. מה ש"עשינו, זה גם לא קומדיה. רק אני אומר כך. אחרים אמרים שכל הדברים האחרים שעשיתי הם קומדיה."

כדי ללמוד איך עושים קומדיה, הלך צוות הייצור של רק בלירה לראות סרטים של גרי לואיס. אחר-כך הלכו לראות תשע פע"מים את הקומדיה הצרפתית האמריקאית היפה. עשו אנאליזה, ותפסו את הפרינציפ, שהוא בעצם מוכר וידוע מאז ראשית הקולנוע. קומדיה מעין זו עושים במינימום של סיכון. בינוים כל סצינה בפני עצמה ללא קשר לשאר הסצינות. מה שלא מוצלח - זורקים. את הקשר מניחים כבר לצופה לק"שור.

לחשובו הזכות של הסרט, נזקפו כבר מלכתחילה שני יתרונות ברורים: גיבורי העלילה, גרעון זינגר ויעקוב בן-סירה קנו כבר מזמן את עולמם כקומיקאים קולנועיים, בסידרה אינסופית של סרטוני פירי-סומת. מה שנאשר לעשות הוא ליצור סידרה נוספת של סרטונים כאלה, אבל בלי הפירסומת. וכך מופיע הצמד בדמותם של שני דלפונים, המחפשים דירה ופרנסה, עובדים שרשרת של מאורעות מבדחים וסיטואציות משעשעות בסגנון הסלאפסטיק. הם מוכרים מכשיר לציד ג'וקים, משתמשים במכונית-זבל עירונית כאוטובוס, מגישים במסיבת פקידים כריכים עם שוונים מתוך קופסת-בשר, ושומרים כל הזמן על הבעה של מסכנות - המחכת אותם על הקהל. איאפשר לומר שהסרט אינו משיג את

1871 38

מתמטיקה אנגלית ופיסיקה

הכנה לבחינות בחקופת הקיץ

ההרשמה נמשכת

מחיר השעור 1.90 ל"י

הרשמה:

המרכז לעדוד השכלה בשותף מורים תכונים, רח"ט מולנסקין 7, ת"א בימים א' עד ה בשעות 9-1, 8-4; יום ר', 9-1, 8-2. טלפון 229 960.

שף אנטואן

אשף המטבח

לפני שבועות מספר העסיקה חברת "אקא" ב"בח צרפתי, יליד מחוז אלזס, הידוע לייטב במומחיותו להכנת תפריטים טעימים מעניינים.

מטרתה של חברת "אקא" היא להביא ידעיה של עקרת הבית אפטריות שונות ונחן התפריט, וכל זה ממזכרים שהשמש גם הוא יום יומי.

"שף אנטואן" מלאורג, הכין עבור חברת "אקא" מספר מתכונים מעניינים, הראשונים שבהם עקב עונת הקיץ, כוללים אפטריות שונות להכנת גילי.

המרשמים, כגון גילי שבלילה, גילי נאפול, גילי פ'מפור, גילי אלסיאן וכו', נגמם כל אחת פנינה בפני עצמה, ויוכנסו תהל המשבוע הבא לאריות הגילי של חברת אקא.

סיון'מ'נ

קפריסין

פלתורס